

ANAYASA MAHKEMESİ KARARI

Esas Sayısı: 1991-33

Karar Sayısı: 1992-32

Karar Günü: 5.5.1992

R.G. Tarih-Sayı :30.11.1993-21774

İPTAL DAVASINI AÇAN : TBMM Ana Muhalefet Partisi (Sosyaldemokrat Halkçı Parti) Grubu Adına Grup Başkanvekili Hasan Fehmi GÜNEŞ.

İPTAL DAVASININ KONUSU : 5.7.1991 günlü, 433 sayılı "Kamu Personelinin Özlük Haklarına İlişkin Çeşitli Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Hükmünde Kararname"nin tümünün Anayasa'nın Başlangıç Bölümü ile 2., 7., 8., 11., 87., 91. ve 153. maddelerine; 3. maddesinin Anayasa'nın 10. ve 18. maddelerine; 4. maddesinin birinci fıkrasının bir hükmü ile Geçici Madde 3'ün Anayasa'nın 2. ve 10. maddelerine; 16. maddesinin (a), (b) ve (c) bentleri ile Geçici Madde 1, Geçici Madde 2'nin (a) bendinin Anayasa'nın 2. ve 91. maddelerine aykırılığı savıyla iptaline karar verilmesi istemidir.

II. YASA METİNLERİ :

A. İptali İstenilen Kurallar :

5.7.1991 günlü, 433 sayılı "Kamu Personelinin Özlük Haklarına İlişkin Çeşitli Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Hükmünde Kararname" şöyledir :

Kamu personelinin özlük haklarına ilişkin çeşitli Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde değişiklik yapılması, Kamu Kurum ve Kuruluşlarının Görev ve Yetkileri ile Bunların Personelinin Mali ve Sosyal Haklarında Düzenlemeler Yapılmasına Dair 6/61991 tarihli ve 3755 sayılı Kanunun verdiği yetkiye dayanılarak Bakanlar Kurulu'nca 5/7/1991 tarihinde kararlaştırılmıştır.

MADDE 1- 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 4 üncü maddesinin (B) bendinin sonuna aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

"Yukarıdaki fıkralar dışında çeşitli kanun ve kanun hükmünde kararnamelere göre kadro karşılık gösterilmek suretiyle sözleşmeli çalıştırılan personelin sözleşme ücretlerinin (yönetim, denetim, tasfiye, danışma ve genel kurul üyelikleri nedeniyle alınan ücretlerle huzur hakları hariç; ikramiyelerin bir aya isabet eden ile diğer her türlü ödemeler dahil) aylık net tutarı, ilgililerin her türlü ödemeler dahil (aile yardımı ve yabancı dil tazminatı hariç) aynı aya ait kadro ücretlerinin net tutarının %25'ini geçemez."

MADDE 2- 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 164 üncü maddesinin başlığı "Aylığın Ödeme Zamanı ve Esasları" şeklinde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

Aykırılıklarını 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu, 926 sayılı Türk Silahlı Kuvvetleri Personel Kanunu, 3466 sayılı Uzman Jandarma Kanunu, 2802 sayılı Hakimler ve Savcılar

Kanunu ve 2914 sayılı Yüksek Öğretim Personel Kanunu hükümlerine göre almakta bulunan Devlet Memurları ve diğer kamu görevlileri (sözleşmeli statüdeki personel dahil) ile kamu ve özel kesimde iş kanunlarına göre istihdam edilen işçilere çeşitli adlar altında yapılan nakdi ve aynı nitelikteki tüm ödemelerin hesaplanma kolaylığını ve basitliğini sağlamak amacıyla, bordro düzenlemesine, tahakkuk ve ödeme işlem ve sürelerine ilişkin esas ve usulleri tesbit etmeye, aydan daha kısa ya da daha uzun sürelerde yapılan ödemelerin aylık dönemler itibarıyla tahakkuk ettirilmesi ve ödenmesine karar vermeye Maliye ve Gümrük Bakanlığı yetkilidir.

Üçüncü fıkra kapsamına giren personelin her türlü özlük haklarının ve tahakkuk işlemlerinin belli merkezlerden yapılabilmesi ve ödemelerin bankacılık sistemi aracılığı ile gerçekleştirilmesi için gerekli düzenlemeleri yapmaya ve gerekli tedbirleri almaya Maliye ve Gümrük Bakanlığı yetkilidir.

MADDE 3- 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun "Fazla Çalışma Ücreti" başlıklı 178 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 178- A) 99 ve 100 üncü maddeler hükümleri uyarınca tesbit olunan günlük çalışma saatleri dışında:

a. Salgın hastalık ve tabii afetler gibi olağanüstü hallerin olması (Bu hallerin devamı süresince),

b. Fabrika, atölye, şantiye, işletme gibi yerlerde iş kanununa tabi olarak işçi çalıştıran kurumlarca hizmetin gereği olarak işçi ile birlikte çalışma saatleri ve günü dışında çalışmanın zorunlu bulunması,

hallerine münhasır olmak üzere, yapılan fazla çalışmalar ücretle karşılanır.

Yukarıda sayılan hallerde yaptırılacak fazla çalışmanın süresi ve saat başına ödenecek ücret Bakanlar Kurulu Kararı ile belirlenir.

B) Kurumlar gerektiği takdirde personelini günlük çalışma saatleri dışında fazla çalışma ücreti verilmeksizin çalıştırabilirler. Bu durumda personele yaptırılacak fazla çalışmanın her sekiz saati için bir gün hesabıyla izin verilir. Ancak, bu suretle verilecek iznin en çok on günlük kısmı yıllık izinle birleştirilerek yılı içinde kullanılabilir.

Fazla çalışmanın uygulama esas ve usulleri Devlet Personel Başkanlığı ile Maliye ve Gümrük Bakanlığınca müştereken belirlenir.

Milli İstihbarat Teşkilatı mensuplarına ödenecek fazla çalışma ücretleri ve diğer hususlar Başbakan tarafından onaylanacak bir talimatla tesbit edilir.

MADDE 4 - 657 sayılı Devlet memurları Kanununun 213 üncü maddesinden sonra gelen "Zam ve Tazminatlar" başlıklı Ek Maddesinin (A) Özel Hizmet Tazminatı bölümünün (b) fıkrasının 1 inci sırasındaki %50 oranı %55'e, (c) fıkrasındaki %36 oranı %40'a, (E) Mülki İdare Amirliği Hizmetleri Tazminatı bölümünün (b) fıkrasında yer alan %53 oranı %60'a yükseltilmiş ve (G) Adalet Hizmetleri Tazminatı bölümü yürürlükten kaldırılarak bu bölümden sonra gelmek üzere (H) bölümü eklenmiştir.

"H. Bu Kanunda belirtilen hizmet sınıflarında olup da yukarıdaki bölümlerde yer alan tazminatlardan yararlanmayan personelden;

a) Yardımcı Hizmetler Sınıfına ait kadrolarda bulunanlara %4'üne,

b) Diğer hizmet sınıflarına ait kadrolarda bulunanlara %5'ine,

MADDE 5- 657 sayılı Devlet Memurları Kanununa 418 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 10 ncu maddesi ile eklenen IV Sayılı Makam Tazminatı Cetvelinin 1, 2, 3 ve 4 üncü sıralarında yer alan makam tazminatı gösterge rakamları hizalarında gösterilen miktarlara yükseltilmiş, 1.1.1992 ve müteakip yıllarda uygulanması öngörülen sütunlar kaldırılmıştır.

15.7.1991'den

İtibaren

UygulanmaktaUygulanacak

OlanTazminat

GöstergelerGöstergeleri

21005000

16003500

13002500

11002000

MADDE 6- 926 sayılı Türk Silahlı Kuvvetleri Personel Kanununa 418 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 21 inci maddesi ile eklenen V Sayılı Makam Tazminatı Cetvelinin 1, 2, 3, 4, 5, 6 ve 7 nci sıralarında yer alan ve halen uygulanmakta olan makam tazminatı gösterge rakamları hizalarında gösterilen miktarlara yükseltilmiştir, 1.1.1992 ve müteakip yıllarda uygulanması öngörülen sütunlar kaldırılmıştır.

15.7.1991'den

İtibaren

UygulanmaktaUygulanacak

OlanTazminat

GöstergelerGöstergeleri

29007000

25006000

21005000

16003500

14003000

13002500

11002000

MADDE 7- 926 sayılı Türk Silahlı Kuvvetleri Personel kanununun değişik Ek 17 nci maddesinde rütbelere itibariyle yer alan ve halen uygulanmakta olan hizmet tazminatı oranları 15.7.1991 tarihinden itibaren 5'er puan, 1.1.1992 tarihinden itibaren ayrıca 5'er puan daha artırılmak suretiyle ödenir.

MADDE 8- 926 sayılı Türk Silahlı kuvvetleri Personel Kanununun 146 ncı maddesinin 2 nci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Ancak, Türk Silahlı Kuvvetlerine bağlı okullardan mezun olanlardan yeni görev yerlerine ataması yapılan subay ve astsubayların takip eden aybaşına kadar olan döneme ait kıs aylıkları peşin ödenir."

MADDE 9- 23.1.1987 tarih ve 270 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 418 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 37 nci maddesi ile değişik 1, 2 ve 3 üncü maddesinde yer alan ve halen uygulanmakta olan yüksek hakimlik tazminatı gösterge rakamları hizalarında gösterilen miktarlara yükseltilmiştir.

15.7.1991'den

İtibaren

UygulanmaktaUygulanacak

OlanTazminat

GöstergelerGöstergeleri

21005000

14003000

13002500

11002000

10001800

9501500

MADDE 10- 4.4.1988 tarihli ve 320 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 47 nci maddesine "Bu karşılık hesabından her ne ad altında olursa olsun idare personeline bir ödemede bulunulamaz." ibaresi eklenmiştir.

MADDE 11- 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 1 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 1. A) Aylıklarını 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu, 926 sayılı Türk Silahlı Kuvvetleri Personel Kanunu, 3466 sayılı Uzman Jandarma Kanunu, 2914 sayılı Yükseköğretim Personel Kanunu ve 2802 sayılı Hakimler ve Savcılar Kanununa göre almakta olan personele 1000 gösterge rakamı üzerinden memuriyet taban aylığı ödenir.

Birinci fıkra kapsamına girenler her bir hizmet yılı için 15 gösterge rakamı karşılığı kıdem aylığı ödenir. Ancak 25 ve daha fazla hizmet yılını dolduranlar için gösterge rakamı 375 olarak uygulanır.

Hizmet yılları itibariyle ödenecek kıdem aylığının tesbitinden kazanılmış hak aylığının hesabında değerlendirilen süreler esas alınır. Memuriyet taban ve kıdem aylığı miktarları, bunların göstergelerine 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 154 üncü maddesine göre tesbit olunan katsayılar uygulanmak suretiyle belirlenir. Ancak memuriyet taban aylığı göstergesi için farklı katsayı tesbit edilebilir.

Bu aylıklara hak kazanılmasında ve ödenmesinde 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu ve diğer personel kanunlarının aylıklarla ilgili hükümleri uygulanır.

Bu göstergeler 657 sayılı Kanun ve diğer personel kanunlarına ve kanun hükmünde kararnamelere göre her ne ad altında olursa olsun ödenmekte olan zam, tazminat, ödenek, ücret ve benzeri ödemelerin hesabında dikkate alınmaz.

Bu göstergeler 5434 sayılı T.C. Emekli Sandığı Kanununun 41 inci maddesinin (a) fıkrasına göre emekli, adi malullük ve vazife malullüğü aylıklarının; ek 20 nci maddesine göre de emekli ikramiyelerinin hesaplanmasına dahil edilir ve aynı kanun hükümlerine göre aylık ve ek göstergeler gibi emeklilik kesenekleri ile kurum karşılıklarına tabi tutulur.

B) Birinci fıkra kapsamına giren personele aşağıda yer alan esas ve usullere göre her ay lojman tazminatı ödenir.

1. Kapsama dahil personelden;

a) Kendilerine herhangi bir surette konut tahsis edilmiş bulunanlarla 2946 sayılı Kamu Konutları Kanunu uyarınca kira yardımıyla yararlananlar,

b) Kurumların yurtdışı kadrolarına sürekli görevle atanmış olanlar,

c) (a) ve (b) bentlerinde sayılanların eşleri,

d) Sözleşmeli Personel,

Lojman Tazminatından yararlanamaz.

2. Kapsama dahil personelden;

Aylıklarının hesaplanmasında esas alınan ek göstergeleri;

2500 (dahil) ve daha fazla olanlara 600.000.-

1500 (dahil) ve 2500 arasında olanlara 400.000.-

Diğerlerine (Ek göstergesi olmayanlar dahil) 200.000.-

Lira tutarında her ay lojman tazminatı ödenir. Eşlerden her ikisinin de tazminata müstehak olması halinde sadece tazminat miktarı fazla olana ödeme yapılır.

Lojman tazminatına müstehak personelden bekar olanlarla mahkeme kararıyla ayrı yaşayan veya boşanmış bulunanlara bu durumlarının devamı süresince yukarıdaki tutarların yarısı ödenir.

Eşinin ölümü nedeniyle dul kalan tazminata müstehak personele bu durumun devamı süresince tazminat miktarı tam olarak ödenir.

Bu tazminat, sair ödemelerde aylık kavramına dahil edilmez ve tazminata hak kazanmada ve ödemelerde aylıklara ilişkin hükümler uygulanır. Damga vergisi hariç hiçbir vergi ve kesintiye tabi tutulmaz.

Mahalli idareler kapsama dahil personele lojman tazminatı ödeyip ödememeye ve bu madde uyarınca tesbit edilen miktarları aşmamak şartıyla daha düşük miktarlarda ödeme yapmaya yetkilidir.

Hizmet mahalleri ve kapsama dahil personel bakımından tazminat miktarlarında %50 oranına kadar farklılaştırma yapmaya Bakanlar Kurulu yetkilidir.

3. Büyükelçiler, daimi delegeler, maslahatgözarlar, askeri temsil heyetleri başkanları ve başkonsoloslar hariç olmak üzere sürekli görevle yurtdışına atanan kapsama dahil personelden kedilerine yurtdışında gerek kamu kurum ve kuruluşunun mülkiyetinde bulunan gerek kiralanmış konutların tahsis edilmesi halinde ilgili memurun emsal katsayılarına göre belirlenen yurtdışı net aylığının %25'ini geçmemek üzere Maliye ve Gümrük Bakanlığınca tesbit edilen tutarlar kadar kira bedeli alınır. Kira bedeli alınan konutların mefruşat, elektrik, su, gaz, telefon, garaj ve genel giderleri de ilgili personelce ayrıca karşılanır.

MADDE 12- 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin değişik 2 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 2- Aylıklarını 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu, 926 sayılı Türk Silahlı Kuvvetleri Personel Kanunu, 3466 sayılı Uzman Jandarma Kanunu, 2802 sayılı Hakimler ve Savcılar Kanunu ve 2914 sayılı Yükseköğretim Personel Kanunu hükümlerine göre almakta olan personelden, Maliye ve Gümrük Bakanlığı ile Devlet Personel Başkanlığınca müştereken belirlenen dillerden yine bu iki kurum tarafından tesbit olunan esas ve usuller çerçevesinde her yıl Mayıs ve Kasım aylarında yapılan seviye tesbiti sonunda;

A düzeyinde başarılı olanlara 750,

B düzeyinde başarılı olanlara 500,

C düzeyinde başarılı olanlara 250,

Gösterge rakamının memur aylık katsayısı ile çarpımı sonucu bulunan tutarda bilinen her bir yabancı dil için yabancı dil tazminatı damga vergisi hariç herhangi bir vergi ve kesintiye tabi tutulmadan ödenir. Bu tazminata hak kazanmada ve ödemelerde aylıklara ilişkin hükümler uygulanır.

Bakanlar Kurulu her bir yabancı dil için yukarıda yazılı göstergeleri aşmamak üzere yapılan görevin özelliğini de dikkate almak suretiyle dillere göre farklı göstergeler tesbit etmeye, ikinci ve sonraki diller için birinci dile göre indirimli göstergeler belirlemeye yetkilidir.

657 sayılı Devlet memurları Kanununun 213 üncü maddesinden sonra gelen "Zam ve Tazminatlar" başlıklı ek maddesine göre hizmet tazminatları yabancı dil bilmelerinden dolayı zamlı ödenenlere ayrıca bu madde uyarınca yabancı dil tazminatı ödenmez.

Yapılan sınavlar 5 yıl süreyle geçerlidir. Bu sürenin bitiminde yeniden sınava girmeyenlerden yabancı dil seviyeleri (A) ve (B) düzeyinde olanların tazminatları bir alt düzeyden ödenir, (C) düzeyinde olanların tazminatları kesilir."

MADDE 13- 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin Geçici 1 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Geçici Madde 1- Bu Kanun Hükmünde Kararnamenin 1 inci maddesi ile getirilen memuriyet taban aylığı ile kıdem aylığı, 5434 sayılı T.C. Emekli Sandığı Kanununun ek 20 nci maddesine göre verilecek emekli ikramiyesinin hesaplanmasında 31.12.1991 tarihine kadar %75, 1992 ve takip eden yıllar için %100 oranında dikkate alınır."

MADDE 14- 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye aşağıdaki geçici 7 nci madde eklenmiştir.

"Geçici Madde 7- Yabancı dille eğitim yapan üniversitelerin mezunları ile yurtdışındaki üniversitelerde en az dört yıl öğrenim görerek lisans diploması ve yurtiçinde lisans düzeyinde görmüş oldukları öğrenim üzerine yabancı ülkelerdeki üniversitelerde en az iki yıl öğrenim gördükten sonra master veya doktora diploması almış olanlar ile 30.6.1939 tarih ve 3656 sayılı Kanunun 3/H maddesine göre yapılmış olan sınavı başarmış olanların yabancı dil bilgisi seviyeleri, 14.1.1994 tarihine kadar (C) düzeyinde kabul edilerek, kendilerine yabancı dil tazminatı ödenir. Yukarıdakilerden bu kanunun 2 nci maddesine göre yapılacak sınava girerek en az (C) düzeyinde başarılı olamayanlara bu tarihten itibaren yabancı dil tazminatı ödenmez.

MADDE 15- 9.4.1990 tarihli ve 418 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin Geçici 1 nci maddesinde yer alan eğitim ve öğretim tazminatı ile emniyet hizmetleri tazminatı oranları aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiştir.

15.19911.1.19921.1.19931.1.19941.1.1995

TarihindenTarihindenTarihindenTarihinden Tarihinden

itibaren itibarenitibarenitibarenitibaren

uygulanacakuygulanacakuygulanacakuygulanacak uygulanacak

oranlaroranlaroranlaroranlaroranlar

B) Eğitim

Öğretim

Tazminatı1819202225

D) Emniyet

Hizmetleri

Tazminatı

a)1819202225

b) 7 8 91011

(Kadroları emniyet hizmetleri sınıfına dahil olan personelden, görevlerinin özelliği dolayısıyla Emniyet Genel Müdürünün onayı ile tesbit olunan ve 500 kişiyi aşmayan personelin emniyet hizmetleri tazminatına yıllar itibariyle 5'er puan ilave edilebilir.)"

MADDE 16-

a) Fazla mesai ücreti ödenmesine ilişkin:

1) 17.8.1983 tarihli ve 2879 sayılı Kanunun 22.9.1988 tarihli 343 sayılı Kanun Hükmünde Kararname ile değişik 4 üncü maddesinin 5 inci fıkrası,

2 13.10.1983 tarihli ve 2919 sayılı Kanunun 5.4.1988 tarihli ve 3424 sayılı Kanunla değişik 10 uncu maddesi,

3) 10.10.1984 tarihli ve 3056 sayılı Kanunun 351 sayılı kanun Hükmünde Kararname ile değişik 31 inci maddesi,

4) 6.3.1991 tarihli ve 3701 sayılı Kanunun 41 inci maddesinin son fıkrası ile geçici 1 inci maddesinin ikinci fıkrası,

5) 24.5.1983 tarihli ve 2828 sayılı Kanunun 14.3.1991 tarihli ve 3703 sayılı Kanunla değişik 16 ncı maddesinin son fıkrası,

6) 14.3.1991 tarihli ve 3703 sayılı Kanunun ek 7 nci maddesi,

7) 27.10.1989 tarihli ve 388 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 6 ncı maddesinin son fıkrasının son cümlesi,

8) 6.12.1989 tarihli ve 396 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 24 üncü maddesine 13.4.1990 tarihli ve 423 sayılı Kanun Hükmünde Kararname ile eklenen (d) bendi,

9) 8.4.1990 tarihli ve 417 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 6 ncı maddesi,

10) 11.8.1983 tarihli ve 2876 sayılı Kanunun 15.5.1991 tarihli ve 3742 sayılı Kanunla değişik 97 nci maddesinin (c) bendinin son fıkrası,

11) 22.6.1965 tarihli ve 633 sayılı Kanuna 29.5.1991 tarihli ve 3745 sayılı Kanunla eklenen ek 2 nci maddesi,

b) 4.1.1961 tarihli ve 213 sayılı Kanunun 3418 sayılı Kanunun 32 nci maddesiyle eklenen ek 13 üncü maddesinin 4 numaralı fıkrasının 15.12.1990 tarihli ve 3689 sayılı Kanunla değişik (a) bendi,

c) 6.3.1991 tarihli ve 3701 sayılı Kanunun 42 nci maddesi,

d) 8.5.1991 tarihli ve 3717 sayılı Adli Personel ile Devlet Davalarını Takip Edenlere Yol Gideri ve Tazminat Verilmesi ile 492 sayılı Harçlar Kanununun Bir Maddesinin Yürürlükten Kaldırılması Hakkında Kanunun 2 nci maddesinin altıncı fıkrasında yer alan "Bu hesaba yatırılan paraların %10'unu her ayın ilk haftası içinde Ankara'da bir kamu bankasından açtırılan Adalet Bakanlığı merkez hesabına gönderilir. Mahalli hesapta toplanan paraların arta kalanı o yargı çerçevesinde görevli adli yargı hakim ve savcılar ile adli yargıda görevli yazı işleri müdürü, zabıt katibi, mübaşir, icra müdürü, icra müdür yardımcısı ile diğer personeline (ceza infaz kurumları personeli hariç) ayda bir eşit miktarda ödenir." cümleleri ile 7 ve 8 inci fıkraları,

e) Diğer kanun ve kanun hükmünde kararnamelerin bu Kanun Hükmünde Kararnameye aykırı hükümleri,

f) 9.4.1990 tarihli ve 418 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 37 nci maddesinin 23.1.1987 tarih ve 270 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 1, 2 ve 3 üncü maddelerinde yer alan Yüksek Hakimlik Tazminatı göstergelerinin 1.1.1992 ve müteakip yıllarda yükseltilerek uygulanmasına ilişkin hükümleri ile 20 nci maddesi,

Yürürlükten kaldırılmıştır.

GEÇİCİ MADDE 1- Kadro karşılığı sözleşmeli olarak çalışanlar hariç 657 sayılı Devlet Memurları Kanununa tabi personele bu Kanun Hükmünde Kararnamenin 16 ncı maddesi ile yürürlükten kaldırılan kanun ve kanun hükmünde kararname hükümlerine göre 15.6.1991 tarihi itibariyle ödenen fazla çalışma ücretlerine ait oranların üçte ikisi, bu konuda yeni bir düzenleme yapıncaya kadar aynı esas ve usuller dahilinde ödenmeye devam olunur.

GEÇİCİ MADDE 2- Bu Kanun Hükmünde Kararnamenin;

a) 16 ncı maddesinin (b) bendi ile yürürlükten kaldırılan hükümlerine göre Gelir İdaresini Geliştirme Fonundan ve 1615 sayılı Gümrük Kanununun 165 inci maddesi ile 1991 Mali yılı Genel Bütçe Kanununun 48 inci maddelerine göre çalışma ücretleri merkez hesabından Maliye ve Gümrük Bakanlığı personeline 15.6.1991 tarihi itibariyle ödenen ek ücret oranlarının üçte ikisi (Müsteşar, Kurul Başkanları, Müsteşar yardımcısı ve Genel Müdürlere yarısı),

b)10 uncu maddesi ile yapılan değişiklikten önce Milli Piyango İdaresi personeline yapılması öngörölen teşvik ödemelerinin yarısı,

c) 16 ncı maddesinin (d) bendi kapsamına giren personele de yukarıdaki (a) bendinde belirtilen esaslara göre tesbit olunan miktarlar,

bu konularda yeni bir düzenleme yapılınca kadar aynı esas ve usullere göre ödenmeye devam olunur.

GEÇİCİ MADDE 3- Bu Kanun Hükmünde Kararnamenin 4 üncü maddesi ile yürürlükten kaldırılan hükümlere göre 15.6.1991 tarihi itibariyle ödenen adalet hizmetleri tazminatına ait oranların üçte ikisi, bu konuda yeni bir düzenleme yapılınca kadar aynı esas ve usuller dahilinde ödenmeye devam olunur.

GEÇİCİ MADDE 4- Bu Kanun Hükmünde Kararname Hükümleri uyarınca kıdem göstergelerinin yeniden tesbiti dolayısıyla meydana gelen artışlar hakkında 5434 sayılı T.C. Emekli Sandığı Kanununun 14 üncü maddesinin (c) fıkrası hükmü uygulanmaz.

MADDE 17- Bu Kanun Hükmünde Kararnamenin;

a) 1 ve 3 üncü maddeleri 1.1.1992 tarihinden,

b) 11 inci maddesiyle değiştirilen 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 1 inci maddesinin (B) fıkrasının 1 ve 2 nci bentleri hükümleri;

1 2802 sayılı Hakimler ve Savcılar Kanunu hükümlerine tabi olanlar, 2914 sayılı Yükseköğretim Personel Kanununa tabi olan personelden profesör, doçent ve yardımcı doçent unvanına sahip olanlar, 926 sayılı Türk Silahlı Kuvvetleri Personel Kanununa ve 3466 sayılı Uzman Jandarma Kanununa tabi olanlarla 657 sayılı Devlet Memurları Kanununa tabi personelden; kadroları Emniyet Hizmetleri Sınıfına dahil olanlar ve Milli İstihbarat Teşkilatı personeli için 15.8.1991 tarihinde,

2. 2914 sayılı Yükseköğretim Personel Kanunu kapsamına giren personelden öğretim üyeleri dışında kalan öğretim elemanları ile 657 sayılı Devlet Memurları Kanununa tabi personelden; kadroları Sağlık Hizmetleri ve Yardımcı Sağlık Hizmetleri sınıfına dahil olanlar ve Genel İdare Hizmetleri sınıfına dahil olupta anılan kanunun 36 ncı maddesinin "Ortak Hükümler" bölümünün (A) bendinin 11 inci fıkrasında sayılan unvanlarda bulunanlar, Müsteşar, Müsteşar Yardımcısı, Genel Müdür, Bakanlık ve Başkanlıklarda Kurul Başkanları, Genel Müdür Yardımcısı ve Daire Başkanlığı ile Bağlı Kuruluş Başkan ve Başkan Yardımcılığı ile Defterdar, Başkan, Müdür ve Saymanlık görevlerinde bulunanlar için 15.1.1992 tarihinden,

3. 657 sayılı Devlet Memurları Kanununa tabi personelden kadroları Mülki İdare Amirliği Hizmetleri, Teknik Hizmetler, Eğitim ve Öğretim Hizmetleri ve Avukatlık Hizmetleri sınıflarına ait bulunan personel için 15.7.1992 tarihinden,

4. Kapsama dahil diğer personel için 15/1/1993 tarihinden,

c) Diğer Maddeleri 15/7/1991 tarihinden,

geçerli olmak üzere yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 18-Bu Kanun Hükmünde Kararname hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

B- Dayanılan Anayasa Kuralları:

İptal gerekçesinde dayanılan Anayasa kuralları şunlardır:

1-BAŞLANGIÇ

Ebedi Türk vatan ve milletin bütünlüğüne ve kutsal Türk Devletinin varlığına karşı, Cumhuriyet devrinde benzeri görülmemiş bölücü ve yıkıcı kanlı bir iç savaşın gerçekleşme noktasına yaklaştığı sırada;

Türk Milletinin ayrılmaz parçası olan Türk Silahlı Kuvvetlerinin, milletin çağrısıyla gerçekleştirdiği 12 Eylül 1980 harekâtı sonucunda, Türk Milletinin meşrû temsilcileri olan Danışma Meclisince hazırlanıp, Milli Güvenlik Konseyince son şekli verilerek Türk Milleti tarafından kabul ve tasvip ve doğrudan doğruya O'nun eliyle vazolunan bu ANAYASA :

-Türkiye Cumhuriyetinin kurucusu ölümsüz önder ve eşsiz kahraman Atatürk'ün belirlediği milliyetçilik anlayışı ve O'nun inkılâp ve ilkeleri doğrultusunda;

- Dünya milletler ailesinin eşit haklara sahip şerefli bir üyesi olarak; Türkiye Cumhuriyetinin ilelebet varlığı, refahı, maddi ve manevi mutluluğu ile çağdaş medeniyet düzeyine ulaşma azmi yönünde;

- Millet iradesinin mutlak üstünlüğü, egemenliğin kayıtsız şartsız Türk Milletine ait olduğu ve bunu millet adına kullanmağa yetkili kılınan hiçbir kişi ve kuruluşun, bu Anayasada gösterilen hürriyetçi demokrasi ve bunun icaplarıyla belirlenmiş hukuk düzeni dışına çıkamayacağı;

- Kuvvetler ayrımının, Devlet organları arasında üstünlük sıralaması anlamına gelmeyip, belli Devlet yetkilerinin kullanılmasından ibaret ve bununla sınırlı medeni bir iş bölümü ve işbirliği olduğu ve üstünlük ancak Anayasa ve kanunlarda bulunduğu;

- Hiçbir düşünce ve mülahazanın Türk milli menfaatlerinin, Türk varlığının Devleti ve ülkesiyle bölünmezliği esasının, Türklüğün tarihi ve manevi değerlerinin Atatürk milliyetçiliği, ilke ve inkılâpları ve medeniyetçiliğinin karşısında korunma göremeyeceği ve lâiklik ilkesinin gereği kutsal din duygularının, Devlet işlerine ve politikaya kesinlikle karıştırılmayacağı;

- Her Türk vatandaşının bu Anayasadaki temel hak ve hürriyetlerden eşitlik ve sosyal adalet gereklerince yararlanarak milli kültür, medeniyet ve hukuk düzeni içinde onurlu bir hayat sürdürme ve maddi ve manevi varlığını bu yönde geliştirme hak ve yetkisine doğuştan sahip olduğu;

- Topluca Türk vatandaşlarının milli gurur ve iftiharlarda, milli sevinç ve kederlerde, milli varlığa karşı hak ve ödevlerde, nimet ve külfetlerde ve millet hayatının her türlü tecellisinde ortak olduğu, birbirinin hak ve hürriyetine kesin saygı, karlıklı içten sevgi ve kardeşlik duygularıyla ve "Yurtta sulh. cihanda sulh" arzu ve inancı içinde huzurlu bir hayat talebine hakları bulunduğu;

FİKİR, İNANÇ VE KARARIYLA anlaşılacak sözünü ve ruhuna bu yönde saygı ve mutlak sadakatle yorumlanıp uygulanmak üzere,

TÜRK MİLLETİ TARAFINDAN, demokrasiye, âşık Türk evlatlarının vatan ve millet sevgisine emanet ve tevdi olunur.

2- MADDE 2.- Türkiye Cumhuriyeti, toplumun huzuru, milli dayanışma ve adalet anlayışı içinde, insan haklarına saygılı, Atatürk milliyetçiliğine bağlı, başlangıçta temel ilkelere dayanan, demokratik, lâik ve sosyal bir hukuk Devletidir.

3- MADDE 7.- Yasama yetkisi Türk Milleti adına Türkiye Büyük Millet Meclisinindir. Bu yetki devredilemez.

4- MADDE 8.- Yürütme yetkisi ve görevi, Cumhurbaşkanı ve Bakanlar Kurulu tarafından, Anayasaya ve kanunlara uygun olarak kullanılır ve yerine getirilir.

5- MADDE 10.- Herkes, dil, ırk, renk, cinsiyet, siyasi düşünce, felsefi inanç, din mezhep ve benzeri sebeplerle ayırım gözetilmeksizin kanun önünde eşittir.

Hiçbir kişiye, aileye, zümreye veya sınıfa imtiyaz tanınamaz.

Devlete organları ve idare makamları bütün işlemlerinde kanun önünde eşitlik ilkesine uygun olarak hareket etmek zorundadırlar.

6- MADDE 11.- Anayasa hükümleri, yasama, yürütme ve yargı organlarını, idare makamlarını ve diğer kuruluş ve kişileri bağlayan temel hukuk kurallarıdır.

Kanunlar Anayasaya aykırı olamaz.

7- MADDE 18.- Hiç kimse zorla çalıştırılmaz. Angarya yasaktır.

Şekil ve şartları kanunla düzenlenmek üzere hükümlülük veya tutukluluk süreleri içindeki çalıştırmalar; olağanüstü hallerde vatandaşlardan istenecek niteliğindeki beden ve fikir çalışmaları, zorla çalıştırma sayılmaz.

8- MADDE 87.- Türkiye Büyük Millet Meclisinin görev ve yetkileri, kanun koymak, değiştirmek ve kaldırmak; Bakanlar Kurulunu ve bakanları denetlemek; Bakanlar Kuruluna belli konularda kanun hükmünde kararname çıkarma yetkisi vermek; bütçe ve kesinhesap kanun tasarılarını görüşmek ve kabul etmek; para basılmasına ve savaş ilânına karar vermek; milletlerarası andlaşmaların onaylanmasını uygun bulmak, Anayasanın 14 üncü maddesindeki fiillerden dolayı hüküm giyenler hariç olmak üzere, genel ve özel af ilanına, mahkemelerce verilip kesinleşen ölüm cezalarının yerine getirilmesine karar vermek ve Anayasanın diğer maddelerinde öngörülen yetkileri kullanmak ve görevleri yerine getirmektir.

9- MADDE 91.- Türkiye Büyük Millet Meclisi, Bakanlar Kuruluna kanun hükmünde kararname çıkarma yetkisi verebilir. Ancak sıkıyönetim ve olağanüstü haller saklı kalmak üzere, Anayasanın ikinci kısmının birinci ve ikinci bölümlerinde yer alan temel haklar, kişi hakları ve ödevleri ile dördüncü bölümünde yer alan siyasi haklar ve ödevler kanun hükmünde kararnamelerle düzenlenemez.

Yetki kanunu, çıkarılacak kanun hükmünde kararnamenin, amacını, kapsamını, ilkelerini, kullanma süresini ve süresi içinde birden fazla kararname çıkarılıp çıkarılamayacağını gösterir.

Bakanlar Kurulunun istifası, dörülmesi veya yasama döneminin bitmesi, belli süre için verilmiş olan yetkinin sona ermesine sebep olmaz.

Kanun hükmünde kararnamenin, Türkiye Büyük Millet Meclisi tarafından süre bitiminden önce onaylanması sırasında, yetkinin son bulduğu veya süre bitimine kadar devam ettiği de belirtilir.

Sıkıyönetim ve olağanüstü hallerde, Cumhurbaşkanının Başkanlığında toplanan Bakanlar Kurulunun kanun hükmünde kararname çıkarmasına ilişkin hükümler saklıdır.

Kanun hükmünde kararnameler, Resmi Gazetede yayımlandıkları gün yürürlüğe girerler. Ancak, kararnamede yürürlük tarihi olarak daha sonraki bir tarih de gösterilebilir.

Kararnameler, Resmi Gazetede yayımlandıkları gün Türkiye Büyük Millet Meclisine sunulur.

Yetki kanunları ve bunlara dayanan kanun hükmünde kararnameler, Türkiye Büyük Millet Meclisi komisyonları ve Genel Kurulunda öncelikle ve ivedilikle görüşülür.

yayımlandıkları gün Türkiye Büyük Millet Meclisine sunulmayan kararnameler bu tarihte, Türkiye Büyük Millet Meclisince reddedilen kararnameler bu kararın Resmi Gazetede yayımlandığı tarihte yürürlükten kalkar. Değiştirilerek kabul edilen kararnamelerin değiştirilmiş hükümleri bu değişikliklerin Resmi Gazetede yayımlandığı gün yürürlüğe girer.

10- MADDE 153.- Anayasa Mahkemesinin kararları kesindir. İptal kararları gerekçesi yazılmadan açıklanamaz.

Anayasa Mahkemesi bir kanun veya kanun hükmünde kararnamenin tamamını veya bir hükmünü iptal ederken, kanun koyucu gibi hareketle, yeni bir uygulamaya yol açacak biçimde hüküm tesis edemez.

Kanun, kanun hükmünde kararname veya Türkiye Büyük Millet Meclisi İçtüzüğü ya da bunların hükümleri iptal kararlarının Resmi Gazetede yayımlandığı tarihte yürürlükten kalkar. Gereken hallerde Anayasa Mahkemesi iptal hükmünün yürürlüğe gireceği tarihi ayrıca kararlaştırabilir. Bu tarih, kararın Resmi Gazetede yayımlandığı günden başlayarak bir yılı geçemez.

İptal kararının yürürlüğe girişinin ertelendiği durumlarda, Türkiye Büyük Millet Meclisi, iptal kararının ortaya çıkardığı hukuki boşluğu dolduracak kanun tasarısı veya teklifini öncelikle görüşüp karara bağlar.

İptal kararları geriye yürümez.

Anayasa Mahkemesi kararları Resmi Gazetede hemen yayımlanır ve yasam, yürütme ve yargı organlarını, idare makamlarını, gerçek ve tüzel kişileri bağlar.

C- İlgili Yasa Kuralları:

6.6.1991 günlü, 3755 sayılı "Kamu Kurum ve Kuruluşlarının Görev ve Yetkileri ile Bunların Personelinin Mali ve sosyal Haklarında Düzenlemeler Yapılmasına Dair Yetki Kanunu"

Amaç

MADDE 1.- Bu kanunun amacı, kamu kurum ve kuruluşlarında görevli personelin çalışmalarında etkinliği artırmak, kamu hizmetlerinin düzenli, süratli ve verimli bir şekilde yürütülmesini sağlamak üzere bunların mali ve sosyal haklarında iyileştirmeler yapmak; Yürütme organı bünyesindeki kamu kurum ve kuruluşlarının (Genel Kurmay Başkanlığı hariç) kuruluş, görev ve yetkilerine ilişkin konularda düzenlemelerde bulunmak amacıyla Bakanlar Kuruluna Kanun Hükmünde Kararname çıkarma yetkisi vermektedir.

Kapsam

MADDE 2.- Bu Kanuna göre çıkarılacak Kanun Hükmünde Kararnameler;

a) Genel Bütçeli Daireler ve Katma Bütçeli İdareler, İl Özel İdareleri, Belediyeler, İl Özel İdareleri ve Belediyelerin kurdukları birlikler ile bunlara bağlı döner sermayeli kuruluşlarda, kanunla kurulan fonlarda ve kefalet sandıklarında istihdam edilen memurlar, Kamu İktisadi Teşebbüsleri veya İktisadi Devlet Teşekkülleri ile 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun geçici ve ek geçici maddelerine göre aylık ödeyen kuruluşlarda çalışanların mali ve sosyal haklarına ilişkin hükümleriyle özel kanunlarında veya teşkilat kanunlarında mevcut mali ve sosyal haklara dair olan hükümlerinde,

b) Kamu kurum ve kuruluşlarının teşkilatlanmalarına ilişkin olarak, kamu hizmetlerinin bakanlıklar arasında bölünüşüne, bakanlık ve bağlı veya ilgili kuruluşlar kurulmasına, Sosyal Sigortalar Kurumu, İş ve İşçi Bulma Kurumu ile Esnaf ve Sanatkârlar ve Diğer Bağımsız Çalışanlar Sosyal Sigortalar Kurumunun teşkilatları dışında özel hukuk hükümlerine göre yönetilenler hariç olmak üzere mevcut kamu kurum ve kuruluşlarının birleştirilmesine veya kaldırılmasına, bunların görev, yetki ve teşkilatlarında,

Yapılacak değişiklik ve düzenlemeleri kapsar.

İlkeler

MADDE 3.- Bakanlar Kurulu 1 inci madde ile verilen yetkiyi kullanırken;

a) Kamu hizmetlerinin verimli ve etkin bir şekilde yürütülmesini; ülkenin ekonomik ve sosyal durumun dikkate alarak ücret sistemini adil bir şekilde geliştirmeyi; memurlar ve diğer personelin malî ve sosyal haklarında hizmetin özellik ve gereklerine uygun iyileştirmeler yapmayı,

b) Başbakanlık, bakanlıklar ve bunlara bağlı kuruluşlar eliyle, genel idare esaslarına göre yürütülmesi gereken kamu hizmetlerinde iş bölümü ve koordinasyonun sağlanmasını; bir hizmetin tek kuruluş ve birim tarafından yürütülmesini ve kaynak kullanımında israfın önlenmesini,

c) Teşkilatların, hizmetlerin özelliğinden kaynaklanan zorunlu farklılıklar saklı kalmak kaydı ile, hiyerarşik bağıllık ve unvan satandardizasyonu sağlanacak şekilde düzenlenmesini,

Göz önünde bulundurur. Ayrıca;

d) Bu Kanunun 2 nci maddesinin (b) bendinde yazılı yetkiler kullanılırken, sadece mer'i mevzuatta mevcut yetkilerin yeniden dağılımı toplanması veya kaldırılması esastır.

e) Bu Yetki Kanunu ile ancak bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihte yürürlükte bulunan kanun veya kanun hükmünde kararnameler ile bunların ilgili maddelerinde düzenleme yapılabilir.

f) Bu Yetki Kanununun uygulanmasında biri diğerinden ilişkisiz konular aynı kanun hükmünde kararname metninde yer alamaz.

Yetki Süresi

MADDE 4.- Bu Kanunla Bakanlar Kuruluna verilen yetki, Kanunun yayımından itibaren on ay süre ile geçerlidir. Bu süre içinde Bakanlar Kurulu birden fazla kanun hükmünde kararname çıkartabilir.

Yürürlük

MADDE 5.- Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 6.- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

III- İLK İNCELEME

Anayasa Mahkemesi İçtüzüğü'nün 8. maddesi gereğince Yekta Güngör ÖZDEN, Güven DİNÇER, Yılmaz ALİEFENDİOĞLU, Servet TÜZÜN, Mustafa ŞAHİN, Oğuz AKDOĞANLI, İhsan PEKEL, Ahmet N. SEZER, Erol CANSEL, Haşım KILIÇ ve Yalçın ACARGÜN'ün katılmalarıyla 12.9.1991 gününde yapılan ilk inceleme toplantısında;

1- Dosyada eksiklik bulunmadığından işin esasının incelenmesine OYBİRLİĞİYLE,

2- Esas incelemenin, KHK'nin oluşum biçimi yönünden tümüyle, maddeler yönünden ise dava dilekçesinde Anayasa'ya aykırılıkları ayrı ayrı belirtilen maddelerle sınırlı olarak yapılmasına, Güven DİNÇER, Servet TÜZÜN ile , Ahmet N. SEZER'in 'incelenin KHK'nin tüm maddelerinin ayrı ayrı ele alınarak yapılması gerektiği yolundaki karşıoyları ve OYÇOKLUĞUYLA, karar verilmiştir.

IV- ESASIN İNCELENMESİ :

İşin esasına ilişkin rapor, dava dilekçesi ve ekleri, iptali istenen Kanun Hükmünde Kararname kuralları, konuyla ilgili yasa ve dayanan Anayasa kuralları, bunların gerekçeleri ve öteki yasama belgeleri okunup incelendikten sonra gereği görüşölüp düşünölü:

A- Kanun Hükmünde Kararname Hakkında Genel Açıklama:

Kanun Hükmünde Kararname (KHK) Kurumu, 22.9.1971 günlü ve 1488 sayılı Yasa ile 1961 Anayasası'nın 64. maddesinde yapılan değişiklik sonucu hukukumuzda girmiştir. Bu değişikliğin gerekçesinde "Parlamentar rejimlerde, kanun yapmanın belli usullere uyulmak zorunluluğu sebebiyle zaman aldığı ve gecikmeler meydana getirdiği bir gerçektir. Değişen iktisadî ve sosyal şartların gereği olarak bazı hukuk kurallarının bu usuller dışında yürürlüğe konulabilmesi çağdaş devlet anlayışının tabîî sonucu olarak karşımıza çıkmaktadır.

Anayasa'nın 5. maddesi hükmünün prensibini bozmamak ve her halde önden yasama meclislerince esasları bir kanunla tesbit olunun sınırlar içerisinde kalmak kaydıyla hükümete KHK'ler çıkarma yetkisinin verilmesi ve bu yetkiyi düzenleyen hükmün T.B.M.M.'nin genel olarak görev ve yetkilerini belirleyen 64. maddesine eklenmesi uygun görülmüştür." denilmektedir. KHK'ler, temelde 1961 Anayasası'ndan çok farklı olmamakla birlikte 1982 Anayasası'nda kimi yeniliklerle ve benzer gerekçelerle 91. maddede düzenlenmiştir. Böylece, hem ortaya çıkardığı sorunlara ivedi çözümler bulmak amacına ulaşmak istenilmiştir.

Olağan dönemlerde çıkarılan KHK'lerin mutlaka bir yetki yasasına dayanması zorunludur. Yetki Yasası'nın içeriği ve ögeleri de Anayasa'nın 91. maddesinde belirlenmiştir. 87. maddede ise Bakanlar Kurulu'na "belli konularda" KHK çıkarma yetkisi vermek TBMM'nin görev ve yetkileri arasında sayılmıştır.

Bakanlar Kurulu'nun belli bir konuda KHK çıkarabilmesi için öncelikle TBMM tarafından kendisine bu konuda yasa ile bir yetkinin verilmiş olması gerekir. Bakanlar Kurulu, bir yasa ile önceden yetkilendirilmedikçe, kendiliğinden KHK çıkartamaz. Yasa ile verilen yetkiye dayanılarak çıkartılan KHK, yürürlükteki yasa hükümlerini kaldırabilmekte ve değiştirebilmekte, başka bir anlatımla yasanın hukuksal gücüne sahip bulunmaktadır. Yasama Yetkisinin, "kanun koymak, değiştirmek ve kaldırmak" ögelerini içerdiği kuşkusuzdur. KHK, yürürlükteki yasa hükümlerini kaldırabilmekte ve değiştirebilmektedir.

Anayasa'da öngörüldüğü biçimi ile KHK'ler yapısal (organik-uzvî) bakımdan yürütme organı işlemi, işlevsel (fonksiyonel) yönden ise yasama işlemi niteliğindedirler. Ancak, Türkiye Büyük Millet Meclisi verdiği yetkiyi bir yasa ile her zaman geri alabileceği gibi kendisine sunulan KHK'leri aynen kabul etmek ya da reddetmek zorunda olmayıp dilediğinde değiştirerek de kabul edebilir. Bakanlar Kurulu'na KHK çıkarma yetkisinin verilmesi, yasayla düzenlemesi gereken konuların yasama alanından çıkarılıp yürütme organının düzenleme alanına sokulması sonucunu doğurmaz. Bu nedenle, Bakanlar Kurulu'na KHK çıkarma yetkisinin verilmiş olması Anayasa'nın 7. maddesinde öngörülen "Yasama yetkisinin devredilmezliği" ilkesini ortadan kaldırmaz.

Bakanlar Kurulu'na KHK çıkarılabilmesine yetki veren yasada yer alması zorunlu ögeler Anayasa'nın bu konuya ilişkin 91. maddesinin ikinci fıkrasında gösterilmiştir. Buna göre:

"Yetki kanunu, çıkarılacak kanun hükmünde kararnamenin amacını, kapsamını, ilkelerini, kullanma süresini ve süresi içinde birden fazla kararname çıkarılıp çıkarılamayacağını gösterir." Bundan anlaşılacağı gibi yetki yasası, yürürlüğe konulacak KHK'nin amacını, kapsamını, ilkelerini, kullanma süresini ve bu süre içinde birden çok kararname yürürlüğe konulup konulamayacağını belirtmek zorundadır. Bakanlar Kuruluna verilen türevsel yetki, yasada öngörülen amaç, ilke, kapsam ve süre ile sınırlı bir yetkidir. O

halde, yetki yasasında Anayasa'nın belirlediği ögelerin belli bir içeriğe kavuşturularak somutlaştırılması gerekir.

Bakanlar Kurulu'na KHK çıkarma yetkisinin "belli konularda" verilebileceği 1961 Anayasası'nın yetki yasasının sahip olması gereken ögelerini gösteren 91. maddesinde bu koşul yer almaktadır. Ancak, 1982 Anayasası'nın 87. maddesinde "... Bakanlar Kuruluna belli konularda Kanun Hükmünde Kararname çıkarma yetkisi vermek...." TBMM'nin görev ve yetkileri arasında sayılmış bulunmaktadır. Bu nedenle, 91. maddede "belli konularda" ifadesinin yer almaması bir noksanlık sayılamaz. Çünkü, 87. maddede, Bakanlar Kurulu'na verilecek KHK çıkarma yetkisinin ancak belli konularda olabileceği açıkça gösterilmektedir. Bu durumda, Türkiye Büyük Millet Meclisi, Bakanlar Kurulu'na ancak belli konularda bu yetkiyi verebilir; her konuyu kapsayacak biçimde bir KHK çıkarma yetkisi veremez. KHK'nin konusunun yetki yasasında belirlenmesi zorunludur. Yetki, somutlaştırılmış ve belli bir konuda tanınmalıdır. Bakanlar Kurulu'na sınırları belirsiz bir konuda KHK çıkarma yetkisi verilemez. KHK'nin konusu da yetki yasasında belirlenen çerçevenin dışına çıkamaz. KHK'nin yetki yasasında belirtilen amaç, kapsam ve ilkelere de uygun olması gerekir. Verilen yetkinin konusunun yasada gösterilmesi zorunluluğunun bu yasaya dayanılarak yürürlüğe konulan KHK'lerin yetki yasası kapsamı içinde kalıp kalmadıklarının hem yargısal hem de siyasal denetimlerinin yapılması yönünden çok büyük bir önemi vardır. Yetki Yasası'nın kapsamı dışında yürürlüğe konulan veya başka bir anlatımla yasanın öngörmediği bir konuda bir düzenleme yapan bir KHK'nin Anayasa'ya aykırı olacağı kuşkusuzdur.

Anayasa'da kimi konuların KHK'lerle düzenlenmesi yasaklanmaktadır. 91. maddenin birinci fıkrasında "Türkiye Büyük Millet Meclisi, Bakanlar Kuruluna kanun hükmünde kararname çıkarma yetkisi verebilir. Ancak, sıkıyönetim ve olağanüstü haller saklı kalmak üzere, Anayasa'nın ikinci kısmının birinci ve ikinci bölümlerinde yer alan siyasî haklar, kişi hakları ve ödevleri ile dördüncü bölümünde yer alan siyasî haklar ve ödevler kanun hükmünde kararnamelerle düzenlenemez." denilmektedir.

Buna göre, Anayasa'nın KHK'lerle düzenlenemeyeceği belirlediği konularda TBMM tarafından Bakanlar Kurulu'na düzenlemede bulunması için bir yetki verilmesi de olanaksızdır. Verilen yetkinin konusunun belli olmasının, Anayasa'nın 91. maddesindeki "yetki verilemeyecek konular"ı da kapsayıp kapsamadığının incelenebilmesi yönünden de önemi büyüktür.

Bu nedenlerle, Bakanlar Kurulu'nun hangi konularda KHK çıkarabileceği Yetki Yasası'nda açıkça belirtilmeli ve verilen yetki konu yönünden mutlaka belirgin olmalıdır. Anayasa'nın 91. maddesine göre Yetki Yasası'nda çıkarılacak KHK'nin "amacı", "kapsamı" ve "ilkeleri"nin de belirtilmesi gerekir. Amaç, Bakanlar Kurulu'nun kendisine verilen yetki ile neleri gerçekleştirmesinin istendiğini belirlediğinden yetki yasasında KHK'nin amacı da somut olarak açıklanmalıdır. KHK'nin amacı ve kapsamı da konusu gibi geniş içerikli her yöne çekilebilecek biçimde genel anlatımlarla gösterilmemeli; değişik yorumlamaya elverişli olmamalıdır. KHK'nin yetki yasasında gösterilen amaç ve kapsam doğrultusunda, verilen ilkelere uygun çıkarılıp çıkarılmadığının saptanması hem yargısal hem de siyasal denetim yönünden zorunludur. KHK, yasada gösterilen amacı dışında yürürlüğe konulmuşsa ya da yetkinin kapsamını aşıyorsa veya ilkelere uygun değilse bu durumu onu yetki yasasına ve dolayısıyla Anayasa'ya aykırı düşürür.

Anayasa'ya göre yetki yasasında, Bakanlar Kurulu'na verilen yetkinin süresinin de gösterilmesi zorunludur. Bu zorunluluk, Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin yetkilerinin çok uzun bir süre yürütme organına vermekten alıkoymaktadır.

Yasada öngörülen sürenin bitiminden sonra çıkarılan KHK'nin Anayasa'ya aykırı düşeceği kuşkusuzdur. Ancak, yetki süresi içerisinde çıkarılmış olan KHK'ler yasadaki sürenin bitiminden sonra da Türkiye Büyük Millet Meclisi'nce onaylanmış olmasalar da geçerliliklerini korurlar.

Anayasa'nın 91. maddesinde ayrıca "Kanun hükmünde kararnameler, Resmî Gazetede yayımlandıkları gün yürürlüğe girerler. Ancak, kararnamede yürürlük tarihi olarak daha sonraki bir tarihte gösterilebilir.

Kararnameler, Resmî Gazetede yayımlandıkları gün Türkiye Büyük Millet Meclisi'ne sunulur.

Yetki kanunları ve bunlara dayanan kanun hükmünde kararnameler, Türkiye Büyük Millet Meclisi komisyonları ve Genel Kurulunda öncelikle ve ivedilikle görüşülür.

Yayımlandıkları gün Türkiye Büyük Millet Meclisine sunulmayan kararnameler bu tarihte, Türkiye Büyük Millet Meclisince reddedilen kararnameler bu kararın Resmî Gazetede yayımlandığı tarihte, yürürlükten kalkar. Değiştirilerek kabul edilen kararnamelerin değiştirilmiş hükümleri, bu değişikliklerin Resmî Gazetede yayımlandığı gün yürürlüğe girer." denilmektedir.

B- KHK'nin Yargısal Denetimi :

Anayasa'ya göre KHK'ler Türkiye büyük Millet Meclisi'nin denetimine bağlıdır. Anayasa'nın 91. maddesinde "Kararnameler, Resmî Gazetede yayımlandıkları gün Türkiye Büyük Millet Meclisine sunulur.

Yetki kanunları ve bunlara dayanan kanun hükmünde kararnameler, Türkiye Büyük Millet Meclisi komisyonları ve Genel Kurulunda öncelik ve ivedilikle görüşülür." denilmektedir. Öncelik ve ivedilik koşuluyla, yetki yasalarının gecikmeden çıkarılabilmesi ve çıkarıldıktan sonra da yürürlüğe konulan KHK'lerin aynı biçimde Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde karara bağlanması istenilmiştir.

Anayasa'da KHK'lerin siyasal denetimi yanında yargısal denetimi de öngörülmüştür. KHK'ler, işlevsel (fonksiyonel) yönden yasama işlemi niteliğinde olduklarında bunların yargısal denetimlerinin yapılması görev ve yetkisi de Anayasa Mahkemesi'ne verilmiştir. Anayasa'nın 148., 150., 151., 152. ve 153. maddeleri hükümlerine göre, KHK'lerin Anayasa'ya biçim ve esas bakımlarından uygunluğunu Anayasa Mahkemesi denetler.

KHK'nin yargısal denetiminin söz konusu olduğunda KHK'nin dayandığı yetki yasasının öncelikle Anayasa'ya daha sonra da KHK'nin kendisinin hem yetki yasasına hem de Anayasa'ya uygunluğu sorunlarının çözülmesi gerekir. Herne kadar, Anayasa'nın 148. maddesinde KHK'lerin yetki yasalarına uygunluğunun denetlenmesinden değil yalnızca Anayasa'ya biçim ve esas bakımlarından uygunluğunun denetlenmesinden söz edilmekte ise de, Anayasa'ya uygunluk denetiminin içerisine öncelikle KHK'nin yetki yasasına uygunluğunun denetimi girer. Çünkü Anayasa'da Bakanlar Kuruluna ancak yetki yasasında belirtilen sınırlar

içerisinde KHK çıkarma yetkisi verilmiştir. Yetki yasası olmazsa (Anayasa mad. 121 dışında) KHK olamaz. Bu yetkinin dışına çıkılması KHK'yi Anayasa'ya aykırı duruma getirir. Böylece, KHK'nin yetki yasasına aykırı olması Anayasa'ya aykırı olması ile özdeşleşir. Nitekim, 3268,3347 ve 3479 sayılı Yetki Yasalarına dayanılarak yürürlüğe konulan 335 ve 347 sayılı KHK'ler dayandırıldıkları Yetki Yasalarının kapsamı dışında kalmaları nedeniyle Anayasa Mahkemesi'nin 8.2.1989 gün, E.1988/38, K.1989/7 ve 16.5.1989 gün, E.1989/4, K.1989/23 sayılı kararlarıyla iptal edilmiştir.

Olağanüstü Hal KHK'leri dayanaklarını doğrudan doğruya Anayasa'dan (mad. 121) alırlar. Bu tür KHK'lerin bir yetki yasasına dayanması gerekli değildir. Buna karşın, olağan KHK'lerin bir yetki yasasına dayanmaları zorunludur. KHK'ler, yasa gücünü dayandıkları yetki yasasından alırlar. Bu nedenle KHK'ler ile dayandıkları yetki yasası arasında çok sıkı bir bağ vardır.

Yetki Yasası, KHK ve KHK'nin Türkiye Büyük Millet Meclisi'nce aynen ya da değiştirilerek kabulü birbirinden bağımsız işlemler olmayıp Anayasa'da öngörülen bir sürecin değişik aşamalarıdır. KHK'nin yetki yasası ile olan bağı, KHK'yi aynen ya da değiştirilerek kabul eden yasa ile kesilir. Bu yasa, KHK'yi kendi bünyesine alarak genel anlamda bir yasa niteliğine dönüştürür. Bu nedenle, KHK ile dayandığı yetki yasası arasındaki bağ KHK'nin aynen ya da değiştirilerek yasaya dönüşmesine kadar devam etmektedir. KHK, yasa gücünü, dayandığı yetki yasası ile konulan esaslara uygunluğu ve yetki yasasının da Anayasa'ya uygunluğu varsayıldığı için kazanmaktadır. Yetki yasasının Anayasa'ya aykırılığının saptanması ya da bu nedenle iptaline karar verilmesi durumunda bu varsayım gerçekleşmediğinden, bu yasaya dayanılarak çıkartılan KHK Anayasal dayanaktan yoksun kalır. Bu durumda KHK, Anayasa'nın uygun gördüğü ölçünün ötesinde verilen bir yetkinin kullanılması sonucu çıkartılmış olması nedeniyle Anayasa'ya aykırılık oluşturur. KHK; yetki yasasına ve içeriği yönünden de Anayasa'ya aykırı bulunmasa bile dayandığı yetki yasası Anayasa'ya aykırı ise bu nedenle iptali gerekir.

KHK'nin Anayasa'ya uygun bir yetki yasasına dayanması geçerliliğin ön koşuludur. Bir yetki yasasına dayanmayan çıkartılan veya dayandığı yetki yasası Anayasa'ya aykırı olan bir KHK'nin kuralları, içerikleri yönünden Anayasa'ya aykırılık oluşturmaları bile, Anayasa'ya uygunluğundan söz edilemez.

Öbür yönden, KHK'lerin Anayasa'ya uygunluk denetimleri yasaların denetimlerinden farklıdır. Anayasa'nın 11. maddesinde; "Kanunlar Anayasaya aykırı olamaz." denilmektedir. Bu nedenle yasaların denetimde, onların yalnızca Anayasa kurallarına uygun olup olmadıkları saptanır. KHK'ler ise konu, amaç, kapsam ve ilkeleri yönünden hem dayandıkları yetki yasasına hem de Anayasa'ya uygun olmak zorundadırlar. Bu nedenlerle, KHK kurallarının içerikleri yönünden de Anayasa'ya uygunluk denetiminin yapılabilmesi için öncelikle ortada Anayasa'ya uygun bir yetki yasasının varlığı gerekir.

KHK'lerin Anayasa'ya aykırılığı saptanmış ya da bu nedenle iptal edilmiş bir yetki yasasına uygun olup olmadığının incelenmesi ise denetimi anlamsız kalır. Çünkü Anayasa'ya aykırı bir yetki yasasına dayanılarak çıkartılan KHK'lerin Anayasa'ya uygun görülmesi olanaksızdır.

Yetki yasasının iptalinin, bu yasaya dayanılarak çıkartılan KHK'lere etkisinin Anayasa'nın 153. maddesi çerçevesinde değerlendirilmesi uygun değildir. Çünkü, Anayasa'nın 153. maddesindeki "iptal kararları geriye yürümez." kuralına dayanarak, yetki yasasının iptaline

ilişkin kararın, Resmî Gazetede yayımı gününe kadar çıkarılan KHK'lerin etkilenmeyeceği biçiminde bir ilke de konulamaz.

Bütün bu nedenlerle dayandığı yetki yasasının Anayasa'ya aykırılığı saptanan ya da iptaline karar verilen KHK'lerin Anayasa'nın başlangıcındaki "Hiçbir kişi ve kuruluşun, bu Anayasada gösterilen hürriyetçi demokrasi ve bunun icaplarıyla belirlenmiş hukuk düzeni dışına çıkamayacağı", 2. maddesindeki "Hukuk devleti" ilkeleriyle 6. maddesindeki "Hiç kimse veya organ kaynağını Anayasadan almayan bir Devlet yetkisi kullanamaz." kuralı ve KHK çıkarma yetkisine ilişkin 91. maddesiyle bağdaştırılmaları olanaksızdır.

Bir yetki yasasına dayanmadan çıkartılan, yetki yasasının kapsamı dışında kalan, dayandığı yetki yasasının Anayasa'ya aykırılığı saptanan ya da Anayasa'ya aykırılığı nedeniyle iptal edilen KHK'lerin anayasal konumları birbirinden farksızdır. Böyle durumlarda KHK'ler anayasal dayanaktan yoksun bulunduklarından içerikleri Anayasa'ya aykırı bulunmasa bile dava açıldığında iptalleri gerekir.

C- 433 sayılı Kanun Hükmünde Kararname'nin Değiştirilen ve Yürürlükten Kaldırılan Maddeleri :

Anayasa'ya aykırılık konusunda esas incelemenin yapıldığı güne kadar dava konusu 433 sayılı KHK'nin kimi hükümleri sonradan çıkartılan KHK'ler kurallarıyla değiştirilmiş veya yürürlükten kaldırılmışlardır.

Anayasa Mahkemesi'nin yerleşmiş görüşüne göre, soyut norm denetiminde iptali istenilen kuralların dava gününden sonra değiştirilmesi veya yürürlükten kaldırılması durumunda bu kurallar yönünden davanın konusu kalmadığından bunlar hakkında bir karar verilmesine gerek bulunmamaktadır. Bu nedenle, davadan sonra değiştirilen veya yürürlükten kaldırılan bu maddeler hakkında bir karar verilmesine yer olmadığına karar vermek gerekir.

D- 433 sayılı Kanun Hükmünde Kararname'nin Anayasa'ya Aykırılığı Sorunu :

Dava dilekçesinde 433 sayılı "Kamu Personelinin Özlük Haklarına İlişkin Çeşitli Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Hükmünde Kararname"nin tümünün Anayasa'nın Başlangıç bölümü ile 2., 7., 8., 11., 87., 91. ve 153. maddelerine aykırılığı nedeniyle iptaline karar verilmesi istenilmiştir. Ancak, 2949 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun'un 29. maddesi hükmü gereğince Anayasa Mahkemesi, Anayasa'ya aykırılık konusunda ilgililer tarafından ileri sürülen gerekçelere dayanmak zorunda değildir. İstemle bağlı kalmak koşuluyla başka bir gerekçe ile de Anayasa'ya aykırılık kararı verebilir.

Dava konusu 433 sayılı KHK 6.6.1991 gün ve 3755 sayılı "kamu Kurum ve Kuruluşlarının Görev ve Yetkileri ile Bunların Personelinin Malî ve Sosyal Haklarında Düzenlemeler Yapılmasına Dair Yetki Kanunu"na dayanılarak çıkarılmıştır. 3755 sayılı Yetki Yasası ise Anayasa Mahkemesi'nin 12.12.1991 gün ve Esas 1991/27, Karar 1991/50 sayılı kararı ile Anayasa'nın 153. maddesine aykırılığı nedeniyle iptal edilmiştir.

Böylece, 433 sayılı KHK anayasal dayanaktan yoksun kalmıştır.

KHK'lerin yargısal denetimi bölümünde açıklanan nedenlerle Anayasa'ya aykırı görülerek iptal edilen 3755 sayılı Yetki Yasası'na dayanılarak çıkarılmış bulunan 433 sayılı

KHK, Anayasa'nın Başlangıç'ında yer alan egemenliği "Millet adına kullanmağa yetkili kılınan hiçbir kişi ve kuruluşun, bu Anayasada gösterilen hürriyetçi demokrasi ve bunun icaplarıyla belirlenmiş hukuk düzeni dışına çıkmayacağı" , 2. maddesindeki "hukuk devleti", 6. maddesindeki "Hiçbir kimse veya organ kaynağını Anayasadan almayan bir devlet yetkisi kullanamaz.", ilkeleriyle, KHK çıkarma yetkisine ilişkin 91. maddesine aykırıdır. Bu gerekçe karşısında dava dilekçesinde ileri sürülen diğer aykırılık nedenlerinin üzerinde durulmaksızın KHK'nin iptali gerekir.

Servet TÜZÜN, Yavuz NAZAROĞLU ve Haşim KILIÇ bu görüşe katılmamışlardır.

E- İptal Hükmünün Yürürlüğe Gireceği Gün Sorunu :

Anayasa'nın 153. maddesi ve 2949 sayılı "Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun"un 53. maddesi hükümleri uyarınca, yasa, kanun hükmünde kararname veya Türkiye Büyük Millet Meclisi İçtüzüğü ya da bunların belirli madde veya hükümleri iptal kararının Resmî Gazete'de yayımlandığı gün yürürlükten kalkar. Ancak, Anayasa Mahkemesi iptal kararı ile meydana gelecek olan hukuksal boşluğu kamu düzenini tehdit veya kamu yararını ihlal edici nitelikte görürse, boşluğun doldurulması için iptal kararının yürürlüğe gireceği günü ayrıca kararlaştırabilir.

Dava konusu 433 sayılı KHK'nin iptaline karar verilmesi ile meydana gelen hukuksal boşluk kamu yararını olumsuz yönde etkileyecek nitelikte olduğundan, gerekli göreceği yeni düzenlemeleri yapması için Yasama organına süre tanımak amacıyla iptal kararının Resmî Gazete'de yayımlanmasından başlayarak altı ay sonra yürürlüğe girmesi uygun bulunmuştur.

V- SONUÇ :

A- 5.7.1991 günlü, 433 sayılı "Kamu Personelinin Özlük Haklarına İlişkin Çeşitli Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnelerde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Hükmünde Kararname"nin;

a-1. maddesiyle 657 sayılı Devlet Memurları Yasası'nın 4. maddesinin (B) bendine eklenen fıkra, 27.12.1991 günlü, 475 sayılı KHK'nin 11. maddesinin (b) fıkrasıyla yürürlükten kaldırıldığından;

b- aa. 4. maddesiyle saptanan zam ve tazminat oranları, 15.8.1991 günlü, 450 sayılı KHK'nin 1. maddesiyle yeniden saptandığından,

bb. Aynı maddeyle yürürlükten kaldırılan "G-Adalet Hizmetleri Tazminatı", 19.8.1991 günlü, 449 sayılı KHK'nin 1. maddesiyle yeniden düzenlendiğinden,

c- 7. maddesiyle artırılan Türk Silahlı Kuvvetleri hizmet tazminatı, 450 sayılı KHK'nin 3. maddesiyle yeniden artırılıp, bu KHK'nin 8. maddesinde de 433 sayılı KHK'nin anılan hükmündeki artışların uygulanamayacağı belirtildiğinden,

d- 11. maddesiyle değiştirilen 375 sayılı KHK'nin 1. maddesinin (A) fıkrasının son bendi, 6.1.1992 günlü, 476 sayılı KHK'nin 3. maddesiyle yürürlükten kaldırıldığından,

e- 15. maddesinin birinci fıkrasıyla saptanan eğitim ve öğretim tazminatı ile emniyet hizmetleri tazminatı oranları 15.8.1991 günlü, 450 sayılı KHK'nin 1. maddesiyle yeniden

saptandığından ve bu KHK'nin 8. maddesinde 433 sayılı KHK'deki artışların uygulanmayacağı belirtildiğinden,

f- 16.maddesinin,

(a) fıkrasıyla yürürlükten kaldırılan kurallardan 1-3. bentlerde yer alanlar, 27.12.1991 günlü, 475 sayılı KHK'nin 4. ve 21.1.1992 günlü, 478 sayılı KHK'nin 1. ve 2. maddeleriyle,

(b) fıkrasıyla yürürlükten kaldırılan ödemelere ilişkin kurallar, 19.8.1991 günlü, 449 sayılı KHK'nin 3. ve 21.3.1992 günlü, 3787 sayılı Yasa'nın geçici 2. maddesiyle,

(d) fıkrasıyla yürürlükten kaldırılan kural, 449 sayılı KHK'nin 2. maddesiyle,

Yeniden düzenlendiğinden bu hükümlerle,

g- 16. maddenin (a) fıkrasının 1-3 bentlerine bağlı olarak ve bu bentler yönünden geçici 1. maddesi,

h- 16. maddenin (b) fıkrasına bağlı olarak ve 21.3.1992 günlü, 3787 sayılı Yasa'nın geçici 2. maddesiyle yeniden düzenlenmekle geçici ikinci fıkrası,

ı- 16. maddesinin (d) fıkrasına bağlı olarak geçici 2. maddesinin (c) fıkrası,

j- 4. maddesine bağlı olarak geçici 3. maddesi,

hakkında KARAR VERİLMESİNE YER OLMADIĞINA, OYBİRLİĞİYLE,

B- KHK'nin "A" bölümünde sayılan hükümleri dışında tümünün, dayandığı 6.6.1991 günlü ve 3755 sayılı Yasa'nın Anayasa Mahkemesi'nin 12.12.1991 günlü, Esas: 1991/27, Karar: 1991/50 sayılı kararıyla iptal edilmiş olması nedeniyle Anayasa'ya aykırı olduğuna ve İPTALİNE, Servet TÜZÜN, Yavuz NAZAROĞLU ve Haşim KILIÇ'ın başvuruları ve OYÇOKLUĞUYLA,

C- İptal nedeniyle oluşan hukukî boşluğun yasama organınca doldurulması için Anayasa'nın 153. ve 2949 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Yasa'nın 53. maddeleri gereğince iptal kararının Resmî Gazete'de yayımlanmasından başlayarak altı ay sonra yürürlüğe girmesine, OYBİRLİĞİYLE,

5.5.1992 gününde karar verildi.

Başkan	Üye	Üye
Yekta Güngör ÖZDEN	Yılmaz ALİEFENDİOĞLU	Servet TÜZÜN
Üye	Üye	Üye
Mustafa ŞAHİN	İhsan PEKEL	Selçuk TÜZÜN

Esas Sayısı: 1991-33
Karar Sayısı: 1992-32

Üye	Üye	Üye
Ahmet N. SEZER	Erol CANSEL	Yavuz NAZAROĞLU
Üye		Üye
Haşim KILIÇ		Yalçın ACARGÜN

KARŞIOY YAZISI

27.11.1993 günlü 21771 sayılı Resmi Gazete'de yayınlanan Esas 1990-22, Karar 1992/6 sayılı karar nedeniyle yazılan karşıoy gerekçesini bu karar içinde yineliyorum.

Servet TÜZÜN

Üye

KARŞIOY YAZISI

İnceleme konusu 433 sayılı KHK, 6.6.1991 gün ve 3755 sayılı "Kamu Kurum ve Kuruluşlarının Görev ve Yetkileri ile Bunların Personelinin Mali ve Sosyal Haklarında Düzenlemeler Yapılmasına Dair Yetki Kanunu"na dayanılarak çıkarılmıştır.

3755 sayılı Yetki Yasası ile Anayasa Mahkemesi'nin 12.12.1991 gün, Esas :1991/27, Karar : 1991/50 sayılı kararı ile iptal edilmiştir. 9.4.1990 günlü 418 sayılı KHK'nin iptali ile ilgili karşıoyumda belirtmiş olduğum gerekçelerle buradada çoğunluk kararına katılmıyorum.

Yavuz NAZAROĞLU

Üye

Esas Sayısı: 1991-33
Karar Sayısı: 1992-32

KARŞIOY YAZISI

10.11.1993 günlü, 21754 sayılı Resmi Gazete'de yayınlanan Esas 1993/32 sayılı karar nedeniyle yazılan Karşıoy Gerekçesini bu karar için de tekrarlıyorum.

Haşim KILIÇ

Üye